

OHJEITA KIRJOITTAJALLE

Psykoanalyttinen Psykoterapia on psykoanalyttinen aikakauslehti, joka tuo psykoanalyttisen näkökulman erilaisiin ilmiöihin. PP julkaisee psykoanalyttista psykoterapiaa ja psykoanalyysia sekä niille läheisiä aihealueita käsitteleviä tieteellisiä artikkeleita ja muita kirjoituksia aikamme ilmiöistä, tutkimuksesta, kulttuurista ja taiteesta. Kirjoitukset voivat olla katsauksia, arvioita, kongressiesittelyjä, puheenvuoroja tai haastatteluja. Julkaisemme lisäksi lehden alaan kuuluvia ilmoituksia ja mainoksia. PP ilmestyy kerran vuodessa.

Noudata alla olevia kirjoitusohjeita. Emme ota käsittelyyn tekstejä, joissa niitä ei ole huomioitu! Ohjeet löytyvät myös yhdistyksen kotisivuilta.

Artikkeleiden ihannepituus on 30 000 merkkiä välilyönteineen, enimmäispituus 60 000 merkkiä (25 liuskaa), kirjaesittelyjen ihannepituus on 7500 merkkiä välilyönteineen. Pyri tiiviiseen ilmaisuun. Tieteellisissä artikkeleissa noudatetaan sopimuksen mukaan vertaisarviointia, jossa kaksi puolueetonta asiantuntijaa arvioi tarjotun artikkelin. Noudatamme *Tieteellisten seurain valtuuskunnan* vertaisarviointiohjeita (ks. <https://tsv.fi/fi/palvelut/tunnus/kayton-edellytykset>). Arvioitsijat saattavat tehdä korjaus- ja muutosehdotuksia, jotka tulee toteuttaa ennen kuin artikkeli voidaan julkaista. Lehti ei sitoudu julkaisemaan mitään tarjottua aineistoa, ei edes pyydettyä.

Kirjoittajalta tarvitaan tiedoksi nimi, oppiarvo, ammatti, mahdollinen psykoterapeuttikoulutus, sähköpostiosoite.

Käsikirjoitusten tulee olla hyvää suomen kieltä, kieleltään ja tyyliään viimeisteltyä. Vakiintuneita tieteellisiä käsitteitä voi käyttää, mutta vältä lainasanoja ja anglismeja. Laadi artikkelin alkuun 2-5 virkkeen mittainen ingressi, joka johdattelee kirjoituksen teemoihin. Käytä väliotsikoita.

Kirjoitukset lähetetään sähköpostin liitteenä word-tiedostona päätoimittajalle. Käytä kirjasinkokoa 12, fontti times new roman, riviväli 1,5. Merkitse leipätekstiin *kursiivilla* teosten nimet, artikkelien nimet lainausmerkeissä ””. Älä käytä muita tekstinkäsittelyohjelman muotoiluja kuten sivunumerointia, reunan tasausta tai tavutusta. Kuvat ja kaaviot toimitetaan erillisinä tiedostoina. Niiden paikka tekstissä tulee mainita selkeästi.

Lähdemerkintäohjeet

Käytetyt lähteet merkitään sekä tekstiin että lähdeluetteloon. Lähdeviitteissä tulee ilmetä tekijöiden sukunimet, julkaisun painovuosi suluissa sekä mahdolliset sivut. Esim. Larmon (2007, 16) mukaan sisarussuhteet ovat jääneet psykoanalyysissa oidipaalisten varjoon. Kun viite laitetaan lauseen loppuun ja viitataan yhteen lauseeseen, piste tulee lähdeviitteen jälkeen. Esim. Sisarussuhteet ovat jääneet psykoanalyysissa oidipaalisten varjoon ja niitä on tutkittu ja tulkittu oidipaalisten ristiriitojen johdannaisina (Larmo 2007, 16). Kun viite koskee useampia edeltäviä virkkeitä tai koko kappaletta, merkitse lähde seuraavasti vasta pisteen jälkeen. Esim. Sisarussuhteet ovat jääneet psykoanalyysissa oidipaalisten varjoon ja niitä on tutkittu ja tulkittu oidipaalisten ristiriitojen johdannaisina. Ihminen elää aikuisena myös vertaistensa joukossa, jotka palaavat mieleen sen, miten lapsuuden vertaissuhteet on ratkaistu. (Larmo 2007, 16.)

Lähdeluettelo sijoitetaan kirjoituksen loppuun otsikolla Lähteet. Luettelo laaditaan tekijän sukunimen mukaisessa aakkosjärjestyksessä. Jos samalta tekijältä on useampi teos, ilmoitetaan lähteet kronologisesti. Lähteessä ilmoitetaan tekijän sukunimi, etunimen alkukirjain, julkaisuvuosi, teoksen nimi, julkaisupaikka ja kustantaja, artikkelista myös lehden volyyymi ja sivut. Esim.

Enckell, H. (2002). *Metaphor and the psychodynamic functions of the mind*. Kuopion yliopiston julkaisuja D. Lääketiede 265. Väitöskirja.

Freud, S. (1940). ”An Outline of Psycho-Analysis”. *Int. J. Psycho-Anal.* 21, 27–84.

Kotkavirta, J. & Tuomi, A. (toim.). (2000). *Toivo ja luottamus epävarmuuksien maailmassa: Filosofisia ja teologisia puheenvuoroja*. SoPhi 53. Jyväskylä: Jyväskylän yliopisto.

Lehtonen, J. (2011). *Tietoisuuden ruumiillisuus. Mieli, aivot ja ole-massaolon tunne*. Helsinki: Duodecim.

Manninen, V. (2012). ”Transferenssianalyysi – ’ainoa todellinen vaikeus’”. Kirjassa: Manninen, V. *Halun ja moraalien maisemia – psykoanalyttista suunnistusta*, 143–146. Helsinki: Helsingin psykoterapiayhdistys ry.

Tarkempien kirjoitusohjeiden ja kysymysten suhteen ota yhteys päätoimittajaan.

Lehden julkaisija Helsingin Psykoterapiayhdistys ry pidättää oikeuden julkaistuihin kirjoituksiin.